

62017CC0016

STANOVISKO GENERÁLNÍ ADVOKÁTKY

JULIANE KOKOTT

přednesené dne 3. května 2018 (1)

Věc C-16/17

TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal

proti

Autoridade Tributária e Aduaneira

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) (rozhodčí soud pro daňové věci (ústřední orgán pro správní rozhodčí řízení), Portugalsko)]

„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Právní předpisy o dani z přidané hodnoty – Odpověď daně zaplacené na vstupu – Pojem služby – Přenesení všeobecných nákladů související s podnikatelskou činností společnosti na společnosti“

I. Úvod

1.

Je známým fenoménem, že mezi společnostmi a jejich společnostmi může docházet k výměnám plnění nikoli pouze v rámci vztahu ke společnosti, nýbrž i na základě vlastního právního vztahu, který je na tom nezávislý.

2.

S účinky tohoto fenoménu na systém DPH se Soudní dvůr zabýval již několikrát (2).

3.

Projednávaná žádost o rozhodnutí o předběžné otázce nabízí Soudnímu dvoru příležitost objasnit důsledky pro nárok na odpověď daně zaplacené na vstupu, pokud sdružení podniků přeneslo své všeobecné náklady na své členy.

II. Právní rámec

A. Unijní právo

4.

Unijní právní rámec případu tvoří směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (3) (dále jen „směrnice o DPH“). Článek 167 této směrnice stanoví:

„Nárok na odpotet dan? vzniká okamžikem vzniku da?ové povinnosti z odpotitatelné dan?.“

5.

¶lánek 168 sm?rnice o DPH stanoví:

„Jsou-li zboží a služby použity pro účely zdan?ných pln?ní osoby povinné dani, má tato osoba nárok ve ?lenském stát?, v n?mž tato pln?ní uskute?uje, odpotíst od dan?, kterou je povinna odvést, tyto ?ástky:

a)

DPH, která je splatná nebo byla odvedena v tomto ?lenském stát? za zboží, jež jí bylo nebo bude dodáno, nebo za službu, jež jí byla nebo bude poskytnuta jinou osobou povinnou k dani;

[...]“

6.

¶lánek 44 první v?ta sm?rnice o DPH ve zn?ní platném od 1. ledna 2010 stanoví, že místem poskytnutí služby osob? povinné k dani je sídlo její ekonomické ?innosti. Je-li naproti tomu služba poskytována na stálou provozovnu osoby povinné k dani, považuje se podle ?l. 44 druhé v?ty sm?rnice o DPH za místo poskytnutí služby místo stálé provozovny.

7.

Provád?cí p?edpisy k tomuto ustanovení obsahuje provád?cí na?ízení Rady (EU) ?. 282/2011 ze dne 15. b?ezna 2011, kterým se stanoví provád?cí opat?ení ke sm?rnici 2006/112/ES o společném systému dan? z p?idané hodnoty (4) platné od 1. ?ervence 2011. Jeho ?lánek 10 blíže definuje pojem sídla ekonomické ?innosti, jeho ?lánek 11 pojem stálé provozovny.

B. Vnitrostátní právní p?edpisy

8.

Portugalský zákonodárce provedl požadavky uvedených ustanovení sm?rnice o DPH.

9.

Regime do Registo Nacional de Pessoas Coletivas (zákon o státním rejst?íku právnických osob, dále jen „zákon RNPC“) upravuje zápis právnických osob do Registo Nacional de Pessoas Coletivas (Státní rejst?ík právnických osob, dále jen „RNPC“).

10.

Podle ?l. 4 odst. 1 písm. a) a písm. b) zákona RNPC obsahuje tento rejst?ík zápisy jak právnických osob portugalského nebo zahrani?ního práva, tak zastoupení právnických osob mezinárodního práva nebo zahrani?ního práva, které obvykle v Portugalsku vykonávají ?innost.

11.

§ 13 zákona RNPC stanoví, že každá právnická osoba zapsaná v RNPC získá Número de Identificação de Pessoa Coletiva (identifikační číslo právnické osoby, dále jen „NIPC“) a upravuje podrobnosti jeho přidělení.

III. Skutkový stav a původní řízení

12.

TGE Gas Engineering GmbH (dále jen „TGE Bonn“) je společností založenou podle německého práva se sídlem v Bonnu. Dne 3. března 2009 jí bylo v Portugalsku přiděleno NIPC 980410878 pro uskutečnění jednorázového úkonu (nabytí obchodních podílů ve společnosti) jako společnosti nerezidentovi bez stálé provozovny.

13.

Navrhovatelka v původním řízení je portugalskou pobočkou TGE Bonn s názvem „TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal“ (dále jen „TGE Portugal“). Dne 7. dubna 2009 jí bylo jako společnosti nerezidentovi se stálou provozovnou v Portugalsku přiděleno NIPC 980412463.

14.

TGE Bonn zřídila dne 17. dubna 2009 společnost se Somague Engenharia SA (dále jen „Somague“) hospodářské zájmové sdružení za účelem vzájemné podpory (Agrupamento Complementar de Empresas) pojmenované „Projesines Expansão do Terminal de GNL de Sines, AIE“ (dále jen „sdružení“).

15.

Společenská smlouva stanoví příspěvky společníků na sdružení v poměru 85 % v případě společnosti Somague a 15 % pro TGE Bonn. Odlišně od toho stanoví vnitřní ujednání sdružení, že TGE Bonn se podílí v poměru 64,29 % a Somague v poměru 35,71 % na výsledku a nákladech sdružení.

16.

Při zřízení sdružení používala TGE Bonn NIPC 980410878, které jí bylo přiděleno jakožto společnosti nerezidentovi bez stálé provozovny, nikoli NIPC přidělené TGE Portugal.

17.

Sdružení samo je smluvním partnerem Redes Energéticas Nacionais (dále jen „REN“), portugalské energetické společnosti, a pro tuto společnost realizuje záměr rozšíření terminálu v Sines, terminálu pro přírodní kapalný plyn.

18.

Sdružení uzavřelo dne 4. května 2009 s TGE Portugal subdodavatelskou smlouvu. Podobná smlouva existovala rovněž se Somague.

19.

Na základě těchto smluv poskytovaly TGE Portugal a Somague dodávky a služby jakožto subdodavatelé sdružení. V souladu s právní úpravou v subdodavatelské smlouvě mezi sdružením a společností TGE Portugal („Full back-to-back general principle“) vyútovalo sdružení veškeré

tyto dodávky a jiná plnění, které TGE Portugal pro něj poskytovalo, společnosti REN jakožto developerovi.

20.

Sdružení vyúčtovalo náklady, které vznikly v souvislosti s jeho vlastní ekonomickou činností, TGE Portugal v rozsahu 64,29 % s použitím NIPC, které bylo přiděleno TGE Portugal. Společnosti Somague vyúčtovalo sdružení 35,71 % nákladů. Vyúčtování sloužilo pouze k tomu, aby byly přeneseny náklady sdružení na jeho společnosti. V souladu s tím byly rozděleny náklady podle vnitřního ujednání společnosti o hrazení závazků sdružení. Sdružení nicméně vykazalo na fakturách DPH a odvedlo ji portugalským orgánům finanční správy, což tyto orgány nikdy nezpochybnily.

21.

TGE Portugal uplatnila následně odpot daně zaplacené na vstupu za DPH uvedenou na těchto fakturách.

22.

V rámci daňové kontroly ve společnosti TGE Portugal za roky 2009, 2010 a 2011 provedené Autoridade Tributária e Aduaneira (daňový a celní úřad, dále jen „ATA“) byla vyhotovena zpráva o daňové kontrole. ATA v ní konstatoval, že s TGE Portugal a TGE Bonn musí být zacházeno na základě odlišného NIPC jako s rozdílnými právními subjekty. Vzhledem k tomu, že TGE Bonn je společníkem sdružení, nikoli však TGE Portugal, vyúčtovalo sdružení své náklady TGE Portugal neoprávněně. Odpot daně na vstupu, který TGE Portugal uplatnila, byl pro tyto náklady nepřípustný.

23.

Na základě těchto závěrů vydal ATA vzhledem k TGE Portugal výměry, ve kterých stanovila DPH včetně kompenzačních úroků. TGE Portugal proti tomu podala dne 28. března 2014 námitky za zdaňovací období 2010 a 2011, které ATA zamítl.

24.

Dne 19. září 2014 podala TGE Portugal stížnost proti zamítnutí námitky, která byla opět zamítnuta rozhodnutím, které bylo této společnosti doručeno dne 25. září 2015.

25.

Dne 22. prosince 2015 podala TGE Portugal k předkládajícímu soudu návrh na zahájení rozhodčího řízení, směřující proti uvedenému rozhodnutí.

IV. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce a řízení před Soudním dvorem

26.

Rozhodnutím rozhodčího soudu ze dne 29. června 2016 doručeným dne 16. ledna 2017 předložil Tribunal Arbitral Tributário (rozhodčí soud pro daňové věci, Portugalsko) Soudnímu dvoru podle článku 267 SFEU žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se této otázky:

„Musí být články 44 a 45, čl. 132 odst. 1 písm. f), jakož i články 167, 168, 169, 178, 179, 192a, 193, 194 a 196 směrnice o DPH (směrnice 2006/112), články 10 a 11 prováděcího nařízení (EU)

?. 282/2011 a zásada neutrality vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby portugalský orgán daňové správy zamítl nárok na odpot DPH poboce spolenosti založené podle německého práva v situaci, kdy:

—

spolenost založená podle německého práva získala v Portugalsku daňové identifikační íslo pro uskuteční jednorázového úkonu, a sice pro ,nabytí podíl ve spolenosti, píemž zmíné íslo odpovídá subjektu nerezidentovi bez stálé provozovny;

—

následn byla v Portugalsku registrována pobočka této spolenosti podle německého práva, která získala vlastní daňové identifikační íslo jakožto stálá provozovna zmíné spolenosti;

—

spolenost založená podle německého práva poté uzavřela s jiným podnikem smlouvu o zřízení hospodářského zájmového sdružení (Agrupamento Complementar de Empresas – ACE) za účelem provedení zakázky na stavební práce v Portugalsku, píemž použila první jmenované daňové identifikační íslo

—

zmíná pobočka následn uzavřela s hospodářským zájmovým sdružením subdodavatelskou smlouvu pod svým vlastním daňovým identifikačním íslem, píemž byla sjednána plní, jež si pobočka a hospodářské zájmové sdružení vzájemn poskytnou, jakož i to, že posledn jmenovaný subjekt bude muset vynaložené náklady fakturovat svým subdodavatel m v dohodnutých poměrech;

—

v oznámeních o dluhu, která vystavilo hospodářské zájmové sdružení za účelem fakturování náklad poboce, uvedlo toto sdružení daňové identifikační íslo této pobočky, píemž účtovalo DPH;

—

pobočka odpot DPH, která byla účtována v oznámeních o dluhu

—

plní uskutečovaná hospodářským zájmovým sdružením sestává (prostřednictvím subdodávek) z plní uskutečovaných pobočkou a dalším podnikem, který je členem hospodářského zájmového sdružení, píemž posledn jmenované subjekty fakturovaly hospodářskému zájmovému sdružení veškeré ástky, jež toto sdružení fakturovalo objednateli“

27.

Na žádost Soudního dvora o informaci předkládající soud – stejn jako navrhovatelka v původním řízení – dodatečně odpověděl, že účelem faktur sdružení bylo pouze přenesení všeobecných náklad souvisejících s jeho ekonomickou činností na spoleníky.

28.

TGE Portugal, Portugalská republika a Evropská komise předložily v řízení před Soudním dvorem písemná vyjádření a zúčastnily se ústního jednání konaného dne 19. března 2018.

V. Posouzení

A. Oprávnění předkládajícího soud předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

29.

Jak již Soudní dvůr rozhodl, Tribunal Arbitral Tributário (rozhodčí soud pro daňové věci) je třeba považovat za soud členského státu ve smyslu článku 267 SFEU, a je tedy oprávněn předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce (5).

B. Výklad předběžné otázky

30.

Ve své otázce předkládající soud bere v potaz rozdílná NIPC, která byla udělena společnostem TGE Bonn a TGE Portugal a byla užívána v souvislosti se sdružením, a to NIPC společnosti TGE Bonn při uzavření smlouvy o zřízení sdružení, jakož i NIPC společnosti TGE při uzavření subdodavatelské smlouvy se sdružením.

31.

V podstatě však otázka předkládajícího soudu míří na objasnění, zda TGE Bonn nebo TGE Portugal mají nárok na odpočet, pokud sdružení fakturuje své všeobecné náklady společnosti TGE Portugal s vykázáním DPH. V tomto ohledu by předkládající soud chtěl v podstatě vědět, zda jsou splněny podmínky odpočtu daně v případě, jako je projednávaný případ.

C. Nárok na odpočet

32.

Podmínky nároku na odpočet jsou uvedeny v čl. 168 písm. a) směrnice o DPH: K nároku na odpočet daně splatné nebo odvedené na vstupu je oprávněna osoba, která je sama povinná k dani a od jiné osoby povinné k dani přijala dodání nebo službu, kterou osoba používá pro účely vlastní ekonomické činnosti.

33.

V projednávaném případě sdružení nesporně odvedlo DPH, kterou vyúčtovalo společnosti TGE Portugal. Rovněž je nesporné, že sdružení v zásadě podléhá dani ve smyslu směrnice o DPH.

34.

Je třeba ovšem objasnit, zda TGE Portugal je příjemcem služby, které se poskytuje za úplatu v podobě náhrady nákladů.

1. Osoba povinná k dani jako příjemce služby

35.

Podle § 168 směrnice o DPH náleží nárok na odpot dan? pouze osob? povinné k dani. P?íjemce služby tedy musí být osobou povinnou k dani ve smyslu směrnice.

36.

§ 9 odst. 1 první pododstavec směrnice o DPH stanoví, že osobou povinnou k dani je ten, kdo vykonává samostatn? ekonomickou ?innost.

37.

Ohledn? vztahu spole?nosti ke své pobo?ce v jiném ?lenském státu Soudní dv?r již rozhodl, že pobo?ka neprovozuje žádnou samostatnou ekonomickou ?innost, protože sama nenese hospodá?ské riziko své ekonomické ?innosti, zejména protože nemá žádný dota?ní kapitál (6). Spíše nese ekonomické riziko výhradn? spole?nost, ke které náleží pobo?ka.

38.

I když je t?eba vykládat pojem osoby povinné k dani v unijním právu autonomn? (7), a nezahrnuje tedy pouze fyzické a právnické osoby, nýbrž i entity bez právní subjektivity (8), jedná se u spole?nosti a její pobo?ky v jiném ?lenském stát? o jednu a tutéž právní entitu, v rámci níž neexistují dv? samostatné osoby povinné k dani (9).

39.

Podle tohoto kritéria tvoří TGE Bonn a TGE Portugal jednu osobu povinnou k dani (dále jen „TGE“) ve smyslu směrnice o DPH.

40.

Na tomto záv?ru nic nem?ní skute?nost, že TGE Bonn a TGE Portugal mají rozdílná NIPC a p?i z?ízení sdružení bylo použito NIPC spole?nosti TGE Bonn, avšak pro vyú?tování rozd?lení náklad? se použilo NIPC spole?nosti TGE Portugal.

2. Existence služby

41.

§ 168 písm. a) směrnice o DPH vyžaduje, aby pln?ní (dodání ve smyslu § 14 nebo služby ve smyslu § 24 odst. 1 směrnice o DPH) bylo poskytováno v??i osob? povinné k dani, která má nárok na odpot dan? zaplacené na vstupu.

42.

Podle ustálené judikatury Soudního dvora je poskytování služby zdanitelné pouze tehdy, existuje-li mezi poskytovatelem a p?íjemcem této služby právní vztah, v jehož rámci si vym??ují vzájemná pln?ní, a odm?na poskytovatele služby p?edstavuje skute?nou protihodnotu za poskytnutou službu (10).

43.

Podle toho základ dan? p?i poskytování služeb tvoří vše, co je p?ijato jako protipln?ní za poskytnutou službu, a služba je tedy zdanitelná pouze tehdy, existuje-li p?ímý vztah mezi poskytnutou službou a obdrženým protipln?ním (11).

44.

V projednávaném p?ípad? by tedy sdružení muselo poskytovat konkrétní službu, jejímž p?íjemcem je TGE. Pouze pak by byly ?ástky vyú?tované ve fakturách vystavených sdružením společnosti TGE a zaplacené společností TGE odm?nou za službu, za kterou je skute?ná DPH splatná.

45.

Jak však uvád?jí p?edkládající soud a navrhovatelka v p?vodním ?ízení ve svých odpov?dích na žádost o poskytnutí informace Soudního dvora, jedná se u p?íslušných ?ástek o všeobecné náklady ekonomické ?innosti sdružení. Ú?elem faktur bylo pouze p?enést tyto náklady na TGE jakožto spole?níka. ?ástky nezaplatilo sdružení jako protipln?ní společnosti TGE, a nem?ly tedy povahu odm?ny.

46.

Takže je t?eba vycházet z toho, že v projednávaném p?ípad? nebyla poskytována konkrétní služba v?i osob? povinné k dani. Místo toho se u faktury vystavených společností TGE a jí zaplacených ?ástek jedná o p?enesení všeobecných náklad? sdružení na jeho spole?níky, ke kterému dochází na základ? jejich povinnosti podílet se na ziscích a ztrátách, nikoli však o odm?nu za konkrétní ?innost.

47.

Tento záv?r potvrzuje rozhodnutí Soudního dvora ve v?ci Cibo Participations. V ní Soudní dv?r rozhodl, že platba dividendy nep?edstavuje úplatu za službu, nýbrž pouhý projev držení podílu, a tedy postavení spole?níka. Podmínkou výplaty dividend jsou zpravidla zejména zisky ur?ené k distribuci, a je tedy závislá na bilanci zisk? společnosti (12). V projednávaném p?ípad? sice nevyplácí sdružení spole?ník?m dividendy, tedy podíly na zisku. Spole?níci spíše platí ?ástku sdružení. Jak již ale uvedl orgán finan?ní správy v p?vodním ?ízení, jedná se o všeobecné náklady související s podnikatelskou ?inností sdružení. Toto hrazení náklad? v kone?ném d?sledku zrcadlí výplatu dividend ve v?ci Cibo Participations: Výše ?ástky vyú?tované sdružením závisí na jeho zisku, stejn? jako výše výplaty dividend na zisku společností, v nichž m?la Cibo Participations podíl. Spole?ník je podle svého postavení spole?níka oprávn?n nejen k podílu na zisku, nýbrž v projednávaném p?ípad? i povinen ke krytí vzniklého nákladu. Zatímco v?c Cibo Participations se týkala podílu na zisku, v projednávaném p?ípad? jde o krytí vzniklého nákladu. V obou p?ípadech jsou skute?né platby projevem postavení spole?níka a nep?edstavují tedy úplatu za službu

48.

Absence úplaty odlišuje projednávaný p?ípad od p?ípadu, který byl základem sporu ve v?ci Heerma. V n?m spole?ník společnosti založené podle ob?anského práva pronajal nemovitost společnosti, za což mu společnost platila nájemné, které bylo nezávislé na jeho podílu na zisku a ztrát? společnosti. Soudní dv?r v tomto p?ípad? rozhodl, že pronájem nemovitosti p?edstavuje pln?ní podléhající DPH, protože protipln?ní spo?ívalo v konkrétní úplat? (13).

49.

Situaci v projednávaném p?ípad? nelze kone?n? srovnávat ani s ?lenským p?ísp?vkem ?lena sdružení. Soudní dv?r ve v?ci Kennemer Golf sice rozhodl, že ?lenský p?ísp?vek p?edstavuje základ dan? pro DPH tehdy, je-li úplatou za možnost užívání hmotného majetku sdružení (14).

Povinnost zaplatit ?lenský p?ísp?vek totiž zaprvé nevyplývá p?ímo z toho, že sdružení dosáhne zisku nebo ztráty, nýbrž spo?ívá na statutární autonomii sdružení. Krom? toho se ?ástka v daném p?ípad? vztahovala na konkrétní oprávn?ní ?len? užívat sportovní za?ízení sdružení. V projednávaném p?ípad? závisí výše ?ástek, které byly TGE vyú?továny a které zaplatila, naproti tomu výlu?n? na ekonomickém výsledku sdružení. Zadruhé sdružení neposkytuje TGE možnost užívat majetek sdružení a nepožaduje za to úplatu. Tato naú?tovaná ?ástka je spíše projevem postavení TGE jakožto spole?níka a z toho vyplývající povinnosti podílet se na ziscích a ztrátách.

50.

Na rozdíl od tvrzení Komise v ústní ?ásti ?ízení se nejedná o p?ípad služby ve smyslu ?lánku 28 sm?rnice o DPH. P?edm?tem p?vodního ?ízení je pouze vyú?tování náklad?, které vznikly sdružení za p?ijímání dodávek a služeb t?etích osob. Tato pln?ní t?etích osob však byla poskytována sdružení samému. Sloužila ekonomické ?innosti sdružení a nebyla dále postoupena jeho spole?ník?m. Jak výslovn? uvedl p?edkládající soud, chybí v tomto ohledu pln?ní sdružení v??i jeho spole?ník?m. Tím nejsou spln?ny podmínky ?lánku 28 sm?rnice o DPH („[se... podílí] na poskytnutí služby“).

51.

Ze zásady neutrality nevyplývá nic jiného.

52.

Podle ustálené judikatury Soudního dvora je nárok na odpo?et dan? základní zásadou spole?ného systému DPH a slouží k tomu, aby zcela osvobodil podnikatele od zatížení DPH, která je splatná nebo odvedená v rámci všech jeho ekonomických ?inností (15).

53.

Spole?ný systém DPH tedy zaru?uje neutralitu da?ového zatížení všech ekonomických ?inností. Podmínkou toho je však v zásad? skute?nost, že tyto ?innosti samy podléhají DPH (16).

54.

Vzhledem k tomu, že podle uvedených skute?ností chybí již poskytování služby ve smyslu ?l. 24 odst. 1 sm?rnice o DPH, sdružení už nedlužilo DPH za „p?eú?tování“ všeobecných náklad? souvisejících s jeho podnikatelskou ?inností, které p?eneslo na své spole?níky. DPH tedy byla odvedena nesprávn?. Vzhledem k tomu, že tato da? nebyla z pohledu unijního práva splatná, neexistuje prostor pro použití zásady neutrality. Tato zásada v projednávaném p?ípad? práv? nevyžaduje, aby TGE byla zbavena povinnosti k DPH z ?ástek zaplacených sdružení, pokud da? není z pohledu unijního práva ani v?bec splatná

55.

Je tedy t?eba trvat na tom, že sdružení neposkytuje TGE žádnou službu, která by od?vod?ovala nárok TGE na odpo?et dan? zaplacené na vstupu.

3. Místo pln?ní

56.

Předkládající soud žádá Soudní dvůr rovněž o výklad článků 44 a 45 směrnice o DPH, které stanoví místo poskytování služby.

57.

Podle čl. 44 první vety směrnice o DPH se místem poskytování služby osob povinné k dani rozumí sídlo ekonomické činnosti příjemce služby. Unijní zákonodárce zvolil toto určující hledisko jako jednoduché, protože jako objektivní, jednoduché a praktické kritérium nabízí velkou právní jistotu (17).

58.

Naproti tomu je vázanost na stálou provozovnu příjemce služby uvedená v čl. 44 druhé vety směrnice o DPH druhořadá a představuje výjimku vůči obecnému pravidlu (18).

59.

I když Soudní dvůr objasnil ve věci Welmore vztah obou těchto hledisek, za rozhodující se považuje podle čl. 44 první vety, tak i podle čl. 44 druhé vety směrnice o DPH považuje příjemce služby osobou povinnou k dani.

60.

Jak bylo výše konstatováno, v projednávaném případě však chybí služba. Z důvodu neexistence služby tedy není možné stanovit místo poskytování služby.

61.

Otázka předkládajícího soudu tedy nemůže být v tomto ohledu zodpovězena.

VI. Závěry

62.

S ohledem na předchozí úvahy navrhuji Soudnímu dvoru, aby na žádost Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa (rozhodčí soud pro daňové věci [centrum správní arbitráže])) o rozhodnutí o předběžné otázce odpověděl takto:

„Článek 168 směrnice o DPH musí být vykládán v tom smyslu, že z důvodu chybného dodání nebo služby, které podléhají dani z přidané hodnoty, neexistuje nárok na odpočet daně zaplacené na vstupu, pokud Agrupamento Complementar de Empresas (sdružení podniků za účelem vzájemné podpory) přenesl všeobecné náklady související s jeho podnikatelskou činností na společnost založenou podle zahraničního práva, která je jeho společníkem, i když byla za tuto částku nesprávně odvedena daň z přidané hodnoty a na tuto částku byla vystavena faktura tuzemské pobočky tohoto společníka.“

(1) – Původní jazyk: němčina.

(2) – Rozsudky ze dne 27. ledna 2000, Heerma (C-23/98, EU:C:2000:46), a ze dne 27. září 2001, Cibo Participations (C-16/00, EU:C:2001:495).

(3) – Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

(4) – Úř. věst. 2011, L 77, s. 1.

(5) – Rozsudek ze dne 12. června 2014, Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta (C-377/13, EU:C:2014:1754, body 23 až 34).

(6) – Rozsudky ze dne 23. března 2006, FCE Bank (C-210/04, EU:C:2006:196, body 33 až 37), a ze dne 17. září 2014, Skandia America Corp. (USA), filial Sverige (C-7/13, EU:C:2014:2225, body 25 a 26).

(7) – Rozsudek ze dne 17. září 2014, Skandia America Corp. (USA), filial Sverige (C-7/13, EU:C:2014:2225, bod 23).

(8) – Rozsudek ze dne 27. ledna 2000, Heerma (C-23/98, EU:C:2000:46, bod 8).

(9) – Stanovisko generálního advokáta Légera přednesené ve věci FCE Bank (C-210/04, EU:C:2005:582, bod 38).

(10) – Rozsudky ze dne 3. března 1994, Tolsma (C-16/93, EU:C:1994:80, bod 14), ze dne 21. března 2002, Kennemer Golf (C-174/00, EU:C:2002:200, bod 39), ze dne 23. března 2006, FCE Bank (C-210/04, EU:C:2006:196, bod 34), a ze dne 17. září 2014, Skandia America Corp. (USA), filial Sverige (C-7/13, EU:C:2014:2225, bod 24).

(11) – Rozsudky ze dne 3. března 1994, Tolsma (C-16/93, EU:C:1994:80, bod 13), a ze dne 21. března 2002, Kennemer Golf (C-174/00, EU:C:2002:200, bod 39).

(12) – Rozsudek ze dne 27. září 2001, Cibo Participations (C-16/00, EU:C:2001:495, body 42 a 43.); míněna je tím závislost výplaty dividend na hospodářském výsledku společnosti.

(13) – Rozsudek ze dne 27. ledna 2000, Heerma (C-23/98, EU:C:2000:46, body 13 a 19).

(14) – Rozsudek ze dne 21. března 2002, Kennemer Golf (C-174/00, EU:C:2002:200, bod 40).

(15) – Rozsudky ze dne 27. září 2001, Cibo Participations (C-16/00, EU:C:2001:495, bod 27), ze dne 12. září 2013, Le Crédit Lyonnais (C-388/11, EU:C:2013:541, body 26 a 27), a ze dne 15. září 2016, Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos (C-516/14, EU:C:2016:690, body 37 až 39).

(16) – Rozsudek ze dne 27. září 2001, Cibo Participations (C-16/00, EU:C:2001:495, bod 27), ze dne 12. září 2013, Le Crédit Lyonnais (C-388/11, EU:C:2013:541, bod 27), a ze dne 15. září 2016, Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos (C-516/14, EU:C:2016:690, bod 39).

(17) – Rozsudek ze dne 16. října 2014, Welmory (C-605/12, EU:C:2014:2298, body 53 až 55).

(18) – Rozsudek ze dne 16. října 2014, Welmory (C-605/12, EU:C:2014:2298, bod 56).